

Allsporet

PERSONERNE:

Professor Harald Bøgh *Poul Reumert*
Fru Esther Berthelsen, hans Datter *Illona Wieselmann*
Kontorchef Erik Berthelsen, hendes Mand *Bjarne Forchhammer*
Mogens Berner *Eigil Reimers*
Janus Jensen, kaldet »Stenmaaren« *Ebbe Rode*
Willy Hansen, kaldet »Sømanden« *Preben Lerdorff*
»Organisten« *Johannes Meyer*
»Jammerherren« *Ib Schønberg*
»Jenny Bælum« *Tove Grandjean*
»Lotte Cloc« *Sigrid Horne-Rasmussen*
»Misse Lillebil« *Lise Thomsen*
Lønberg, Opdager *Sigurd Langberg*

ASA præsenterer

Afsporet

Et Tonefilmskuespil af SVEND RINDOM efter
KARL SCHLÜTERS Skuespil med samme Titel

Iscenesættelse

BODIL IPSEN

og

LAU LAURITZEN

Musik: SVEND GYLDMARK og PETER DEUTSCH

Fotografi: RUDOLF FREDERIKSEN og ALF SCHNEEVOIGT

Tone: POUL BANG og BENGT HØYER

Kopi: JOHAN ANKERSTJERNE

Dekorationer: MAX LOUW

Interiors: GADE'S MØBEL-UDSTYR

Produktion:

Udlejning:

BODIL IPSEN

debuterer som Filminstruktør med »Afsporet«

Forlængst har vor store Skuespillerinde *Bodil Ipsen* indskrevet sit straalende Kunstnernavn i dansk Films Annaler og skænket det danske Publikum en Række uforglemmelige Oplevelser paa det hvide Lærred.

Af senere Film, i hvilke Fruen har haft betydelige Roller, husker man hendes blændende Spil som Grevinde Danner i Lystspil-Filmen »Sørensen og Rasmussen«, hvor hun spillede sammen med Marguerite Viby, og i hvilken hun hentede sig en formidabel Sukces paa Grund af sit straalende Talent. En anden af Fruens Film, som sent vil glemmes, er »Gaa med mig hjem«; næppe nogen anden Skuespillerinde kunde vel have udført den krævende Rolle, der blev fremstillet med en virkelig Kunstners alsidige og charmerende Egenskaber.

Hidtil har Fruen dog indskrænket sig til at spille Hovedrollerne i danske Film, men det har ikke været nok for hendes vældige Arbejdskraft og Virketrang — hun har ogsaa paa anden Maade ønsket at medvirke indenfor dansk Film, og dette Ønske har *ASA* imødekommet ved at bede hende paatage sig Instruksen af Filmen »Afsporet« sammen med Lau Lauritzen, og det er Resultatet af dette Samarbejde, De vil blive præsenteret for her.

AFSPORET

En Eftermiddag indfinder den kendte københavnske Læge, Professor Harald Bøgh sig i Radiohuset for at bede Radioavisen efterlyse hans unge Datter, Fru Esther Berthelsen, der er forsvundet i nedtrykt Tilstand. Den fortvivlede Fader har samme Dag efter en nøjagtig Undersøgelse konstateret, at Datteren lider af en fremskreden Anæmi, der kan foraarsage en ret hurtig Død, navnlig idet hun i Forvejen er meget nedtrykt over sit ulykkelige Ægteskab med en kedelig, uforstaaende Mand, Kontorchef Erik Berthelsen. Der udsendes et nøje Signalement af den unge Kvinde, men noget positivt Resultat medfører det ikke, hun er og bliver forsvundet!

Det, der er sket, er følgende: Efter at have faaet Vished for sin Sygdom beslutter Fru Esther at opsøge sin store Kærlighed, en ung Globetrotter, Mogens Berner, som netop er kommet til Danmark efter flere Aars Ophold i Udlandet. Hun agter at fortælle ham, at hun har fortrudt sit Ægteskab med Kontorchefen, og at hun nu tilhører ham i det Haab at opleve nogle faa lykkelige Aar, før den ubønhørlige Død indfinder sig. Da hun opdager, at Berner er gift, faar hun et Chock, som foraarsager et Hukommelsestab, og i meget medtaget Tilstand bliver hun fundet af en af Gadens løse Fugle, »Jenny Bælam«, hvis Hjerter dog er betydeligt bedre end hendes Moral, og som tager hende med hjem til Vennerne, »Organisten«, en gammel forsumpet Musiker, og »Jammerherren«, der bor paa en ussel Hybel i den københavnske Underverden. Dette bliver hendes Skæbne. Hun faar en kærlig Modtagelse af de to forsumpede Individuer, og navnlig »Organisten« tager sig af hende som en Fader, derimod er den Modtagelse, to andre Pigebørn, »Lotte Cloc« og »Misse Lillebil«, giver hende, ikke slet saa varm. Men ganske apatisk finder Esther sig i sin Skæbne, og ingen aner, hvem hun er. En Dag forøges den lille Underverdets-Koloni med en ung Fyr, Janus Jensen, kaldet »Stenmaaren«, der lige har afsonet en længere Fængselsstraf for Tyveri. Det er en kynisk, brutal Kvindebedaarer, en rigtig »Sheik«, synes alle Kvarterets Pigebørn, men overfor Esthers blide Stilfærdighed preller al hans Kynisme af. Det varer ikke længe, før han ligger helt under for det Trylleri, der udstråler fra denne mærkelige Kvinde, som han slet ikke kan blive klog paa, og hun betages for sit Vedkommende ligeledes af den unge Tyveknægt, der taler til noget primitivt i hendes Sjæl. Det ender med, at de flytter sammen, og i nogen Tid oplever de en virkelig Kærlighedslykke. Men en Dag griber Skæbnen atter ind, idet »Jammer-

herren« finder en gammel Avis med et Billede af den forsvundne Esther, og han bringer sin Opdagelse videre, først til »Stenmaaren«, som han forsøger at presse Penge af paa den Konto, derefter til Professor Harald Bøgh, der allerede har opgivet Haabet om at se Datteren mere, idet nogle af hendes Ejendele er blevet fundet i Havnen. Hidtil har »Stenmaaren« kaldt Esther for Lilly, men nu styrter han hjem, viser hende Billedet og kalder hende ved hendes rette Navn. Pludselig svinder Taagen, der hidtil har hvilet over hendes Hjerne, hun husker, hvem hun er, og der opstaar en helt ny Situation. Det er, som Janus pludselig er blevet en hel fremmed for hende, skønt hun lige har opdaget, at hun skal have et Barn med ham; den Mand, hun har elsket med hele sin Sjæl, og som hun har givet alt, staar nu for hende som en helt anden, en Mand fra et Milieu, hvor hun intet har at gøre. »Stenmaaren« forstaar hende, og skønt han elsker hende, tilbyder han at give Afkald paa hende og lade hende vende tilbage til sin Familie og sin tidligere Tilværelse. Han er fortvivlet derover, men han indser, at det aldrig kan blive mellem dem, som det var før, og i Grunden har han mest Lyst til at lade sig tage af Politiet. Endnu har han dog en Ting at udrette: sammen med Vennen »Sømanden« har han planlagt et Kup i en Guldsmedebutik, og det vil han gennemføre. Han begiver sig ud paa det natlige Togt, idet han aftaler med Esther, at hun skal være borte, naar han kommer hjem igen; men det gaar galt, idet den skinsyge »Lotte Cloc« forraader Janus til Politiet. Det lykkes dog »Stenmaaren« at flygte, da Politiet har omringet Guldsmedebutikken, men under Flugten skyder han en Betjent ned. Han styrter hjem til den lille Hybel, hvor Esther endnu opholder sig. Rædselsslagen hører hun, hvad der er sket, men da det gaar op for hende, at Janus vil lade sig tage frivilligt, fordi hun glider ud af hans Liv, vaagner hele hendes Kærlighed til ham igen. Hun skiftevis haaner og opmuntrer ham — ham, der engang har udtalt, at »han gad se den Panser, der kan knalde »Stenmaaren«, og da Politiet indfinder sig, kommer det til en voldsom Kamp mellem ham og Lovens Haandhævere, en Kamp under hvilken der gøres flittigt Brug af Revolvere. Da det kniber for »Stenmaaren«, griber Esther en Revolver, der er tabt paa Gulvet, og truer med at skyde sig, hvis de ikke vil lade Janus gaa. Fortvivlet tilbyder Janus, der forstaar, at det er Alvor, at overgive sig, blot Politiet kan faa Revolveren fra hende, men da de stormer frem imod hende, brager et Skud, og hun styrter død om. Hulkende knæler Janus ved hendes Lig, før han faar Haandjernene paa, og i det Øjeblik han føres bort, indfinder Professor Bøgh sig i Lejligheden. Tavs og forfærdet nærmer han sig sin døde Datter . . .

